

STE LI STORILI SVOJO DOLŽNOST?

Ali ste pomagali vaši trpeči družini v starem kraju?
Ako ste ji, tedaj jo ne pozabite v bodoče.

NE POZABITE

da niste bili pri nas še nikdar prevarani. Naša postrežba je bila vedno najboljša. Pošiljajte ves denar vedno le preko nas. Nikdar vam ne bo žal, kajti naše cene so najnižje in izplačamo denar v starem kraju v najkrajšem času, kar vam lahko z lastnoročnimi podpisami prejemnikov dokažemo.

SPREJEMAMO TUDI DENARNE VLOŽKE PO 4% OBRESTITI.

Prodajamo parobrodne listke vseh parobrodskih črt. Našim potnikom preskrbimo potne listine in vse potrebno za potovanje, in sicer BREZPLAČNO.

Dobimo vam družino iz starega kraja v najkrajšem času in opravljamo vse javne notarske posle.

Kadarkoli kaj potrebujete, pridite osebno, ali pišite na:

NEMETH STATE BANK

IVAN NEMETH, Predsednik.

10 East 22nd Str. 1597 Second Ave.,
NEW YORK CITY, N. Y.

CUNARD ANCHOR LINE

LADJA ITALIA	LADJA PANNONIA
odplove proti	odplove proti
Dubrovniku in Trstu	Dubrovniku in Trstu
20. JANUARJA	22. JANUARJA
Cena za tretji razred	Cena za tretji razred:
DUBROVNIK ... \$125.00	\$125.00.
TRST ... \$115.00	Dodatno še \$5.00 vojnega
Dodatno \$5.00 vojnega	davka,
davka.	

V vašem mestu je zastopnik Cunard Anchor črte.
Pojdite k njemu.

Slov. Delavski Dom v Collinwood, O.

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Predsednik: — JOHN IVANČIČ, 1280 E. 168th St.
Tajnik: — ANDREW ZUPANC, 385 E. 162nd St.
Zapisnikar: — JOHN PRUPIČ, 1276 E. 168th St.
Blagajnik: — FRANK FENDE, 1225 E. 168th St.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: — JOHN BOHINC, 1296 E. 173rd St.
FRANK HAJNY in JOHN PAVLIN.

STAVBINSKI ODBOR: JOHN IVANČIČ, FRANK FENDE, JOHN BOHINC, PAUL ČESNIK, PAUL ŽELE.

Direktorske seje se vsrjšo vsak prvi in tretji torek v mesecu v Jos. Kunčičevi Dvorani.

Tel. Main 2063 O. S. Cent. 1690
John L. Mihelich
SLOVENSKI ODVETNIK
902 Engineers Bldg., vogal St. Clair ulice in Ontario.
PODRUŽNICA:
6127 St. Clair Ave., — Tel. O. S. Princeton 355-R.

DR. L. E. SIEGELSTEIN

Zdravljenje krvnih in kroničnih bolezni je naša specialiteta.
308 Permanent Bldg. 746 Euclid ave. vogal E. 9th St.
Uradne ure v pisarni: od 9. zjutraj do 4. popol. od 7. ure do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. do 12. opoldne.



Odplovbe proti Evropi meseca JANUARJA

KROONLAND	1. Jan.	Cherbourg
ROCHAMBEAU	4. "	Havre
LA LORRAINE	6. "	"
LAPLAND	8. "	Cherbourg
BELVEDERE	15. "	Trst
LA TOURAINE	15. "	Havre
LA FRANCE	20. "	"
IMPERATOR	20. "	Cherbourg
PANNONIA	22. "	Trst
AQUITANIA	25. "	Cherbourg
OLYMPIC	26. "	"
LA SAVOIE	29. "	Havre
ARGENTINA	29. "	Trst

glede kasnejših odplov in glede cen se zglasite v našem uradu.
POŠILJAMO DENAR V EVROPO S POŠTO, KABLOM
IN ČEKOM PO NAJNIZJI CENI.

ZUPNICK & COMPANY

TUJEZEMSKA MENJALNICA & POBLAŠČENA
PAROBRODNA AGENCIJA NAJBOLJŠIH
PAROBRODNIH ČRT.

6024 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

POLOM

(Dalje)

"Veste, v Baybelu sem videl cesarja."

Prišel je, in odslej ga nobena reč ni mogla ustaviti. Najprej je opisal pristavo, veliko štirivogelnjaka na poslopje, znotraj dvorišče, zaprto z mrežo, vse to na griču, ki se dviga nad Mouzonom, na levi strani ceste v Carignan. Nato je pripovedoval zopet o 12, armadenem zboru, čigar taborišča na pobrdnih vinogradih je bil prehodil; te krasne čete, iskreče se v solncu, so ga bile navdale z velikim domoljubnim veseljem.

"Bil sem torej tam, gospod stotnik, ko je cesar nenadoma stopil iz pristave, kamor je bil prišel odpočivati in zajutkovati. Vrh generalke uniforme je nosil plašč, dasi je solnce zelo vroče pripekalo. Za njim je nosil sluga vojaški stol. Ni se mi videl dobrega zdravja—ah ne! Sključen, s trudno hojo in žotim obrazom, kratkomalo, bolan človek... To me sicer ni presenečalo, kajti mouzonski lekarnar, ki mi je svetoval iti do Baybela, mi je dejal, da je prišel neki adjutant kupovat zdravila... da, zdravila, saj razumete, za onga..."

Navzočnost matere in žene mu je branila omeniti drisko, za katero je cesar bolehal, odkar je bival v Chene-u, in ki ga je silila, ustavljati se po občestnih pristavah.

"Kratko, sluga je postavil vojaški stol ob živi meji na robu žitnega polja, in cesar je sedel nanj. Ostal je nepremičen, s potrjim obrazom malega rentarja, ki greje svoje bolečine na solncu. Z mračnimi očmi je motril široko obzorje, Meuso, ki teče po dolini, gozdne bregove tam nasproti, ki gube svoja temena v daljavi, na levi vrhovi Dieuletskih gozdov, na desni zeljeni grič Sommantski. Kroginkrog njega so stali adjutanti in štabni častniki, in neki dragonski polkovnik, ki me je že prej izpraševal o kraju, mi je namignil, da naj se ne dostranim. Takrat, nenadoma..."

Delaherche je vstal; bližal se je pretresljivemu delu svoje povesti in je hotel podkrepiti besede z živo igro gest.

"Nenadoma izbruhne grom topov, in prav nam nasproti, pred Dieuletskimi gozdi, prilete granate v lokih po nebu... Castna beseda, name je delali vtis, kakor da so za belega dneva prižgali umetni ogenj... Okrog cesarje seveda vse kriči in se vznemirja. Moj dragonski polkovnik me pri-teče vprašati, če morem natanko povedati, kje se bijo. Takoj pravim:—V Beaumontu, o tem ni nikakega dvoma.—On se vrne k cesarju, na čigar kolenih je adjutant razvijal zemljevid. Cesar ni hotel verjeti, da se bijo v Beaumontu. Jaz seveda, to razumete, nisem mogel drugega, kakor vztrajati pri svoji trditvi, tem bolj čim so granate, ki so frčale po zraku, letele ob Mouzonski cesti zmerom bliže nas... In nato, kakor vidim zdajle vas, gospod, sem videl cesarja obrniti svoj blede obraz proti meni. Da, za trenutek me je gledal s svojimi kalnimi očmi, polnimi žalosti in nezaupnosti. Nato se mu je sklonila glava čez zemljevid, in nič več se ni gnil."

Delaherche, ki je bil v trenutku plesbicit goreč bonapartist, je po prvih porazih priznal, da je cesarstvo storilo marsikako napako. Ali še vedno je zagovarjal vladarsko rodbino in obžaloval Napoleona III., češ, da ga vara ves svet. Če je hotel kdo verjeti Delaherche-u, so bili resnični krivci poraza edino republikanski poslanci opozicije, ki so dosegli, da zbornica ni dovolila dovolj vojakov in potrebnih denarnih sredstev.

"In cesar, ali je ostal na pristavi?" je vprašal kapitan Beaudouin.

Bogme, gospod stotnik, nič dru

gega ne vem o celi reči, pustil sem ga na njegovem vojaškem stolu. Bilo je poldne, bitka se je približala, in prišel sem misliti na povratek. Vse, kar bi vam mogel še reči, je to, da je neki general, ki sem mu v daljavi za nami pokazal Carignan, kar osupnil, ko je slišal, da je tam belgijska meja, bore par kilometrov od nas... Ah, ubogi cesar, dobro postrežbo imal!"

Gilberta, smejoča se in dobre volje, kakor v svojem salonu za časa vdovstva, kjer ga je nekdaj sprejemala, se je bavila s stotnikom ter mu podajala pražene kruške s surovim maslom. Hotela je na vsak način, da sprejme sobo in posteljo. Toda on je odklonil, in dogovorili so se, da odpotuje par ur na kanapeju gospoda Delaherche v njegovem kabinetu, predem poišče svoj polk. V trenutku, ko je jemal škatljo s sladkorjem iz rok mlade žene, je mati gospoda Delaherche, ki ni obrnila oči od njiju, prav jasno zapazila, da si stiskata prste; in zdaj ni več dvomila.

"Gospod, spodaj je vojak, ki vprašuje na naslov gospoda Weiss."

Gospod Delaherche je bil na glasu, da ni ošaben. Rad je kramljal z malimi ljudmi tega sveta ter se delal popularnega v svoji prirojeni kletavosti.

"Weissov naslov? Glej na, to je čudno... Pošljite vojaka k nam."

Jean je stopil, tako upehan, da se je opetkal; ko pa je zagledal za mizo svojega stotnika z dvema damama, se je presenečen zdrznil in umaknil roko, ki jo je nehotično iztezal, da bi se oprl. Nato je kratko odgovarjal vprašanjem tovarnarja, ki se je kazal dobrega človeka in prijatelja vojakov. V kratkih besedah je pojasnil svoje tovarištvo z Mauricem, in zakaj da ga išče.

"Korporal je iz moje kompanije," je naposled dejal stotnik, da kratko prekine besedovanje.

Zdaj je tudi on povprašal korporala, ker je želel vedeti, kaj se je zgodilo s polkom. In ko je Jean pripovedoval, da je videl polkovnika jezdit skozi mesto na čelu mož, ki so mu bili še ostali, da se utabori na severu, je Gilberta s tisto živahnostjo lepe ženske, ki malo premišlja, zopet prenelo izpregovorila:

"Ah, zakaj ni prišel stric k nam na zajutrek! Pripravili bi mu sobo Kaj, če bi poslali ponj?"

Toda gospa Delaherche je zamahnila z vladarsko avtoriteto.

Po njenih žilah se je pretakala stara meščanska kri obmejnih mest, z vsemi moškimi krepostmi trdega domoljuba. Prekinila je svoje strogo molčanje z edinimi besedami:

"Pustite gospoda de Vineuil, on opravlja svojo dolžnost."

To je povzročilo vidno neudobnost. Delaherche je odvedel stotnika v svoj kabinet, hotel mu sam postlati na kanapeju. Gilberta je vzlic temu poučenju odšla esela kakor ptička, ki tudi v neurnem času dobrovoljno stresa svoja krila; služkinja pa, kateri so bili zapupali Jeana, je vodila korporala preko tovarniškega dvorišča v labirint hodnikov in stopnic.

Weissova sta prebivala ulici Des Voyards; toda hiša, last gospoda Delaherche, je bila zvezana z mogočno zgradbo v ulici Maqua. Ta ulica Des Voyards je bila tačas izmed najtesnejših v Sedanu, ozka, vlažna ulica, temna od sosednih okopov, ki jih je spremljala. Strehe visokih pročelj so se skoraj dotikale druga druge, temne veže so bile podobne kletnim luknjam, posegno v tistem delu, kjer se je dvigal visoki zid nadstropje s prosto kurjavo in raz svetljava, se je počutil tam zelo dobro; bil je skoraj v najbližji bližini svoje pisarne, kamor je šel lahko v brezpetnikih, ne da bi prestopil hišni prag. Srečen človek je bil, odkar je imel Henrijeto, po kateri je hrepenel tako dolgo, že od tistih dob, ko jo je spoznala v Chene-u pri njenem očetu davkarju, kjer je morala kot šestletna go-

spodinja zastopati mrtvo mater, dočim je prišel on skoraj kot dinnar v glavno čistilnico, pridobil si z napornim trudom višjo izobrazbo ter se povzpela na mesto knjigovodje. In da se vresničijo njegove sanje, je moral še umreti oče, in je bilo treba še hudih bratovih zablod v Parizu — zablod tega Maurica, ki se je čutila sestradovjica kot nekako njegovo dekle ter se vsa žrtvovala zanj, da napravi iz njega gospoda. Ona, ki so jo vzgajali docela kot pepel ko in so jo bili jedva naučili več nego čitati in pisati, je bila pravkar prodala hišo in opravo, ne da bi mogla zasuti brezdomno neumnosti mladega človeka, ko je prihitel dobri Weiss ter ji ponudil, kar je premogel, povrhu pa še svoje srce in svoje krepke roke; in ona je privolila v možitev, ganjena od njegove ljubezni do solz. Bila je zelo umna in premišljena, polna nežnega spoštovanja, četudi je do moža ni navdajala zaljubljena strast. Zdaj se jima je smehljala sreča. Delaherche je bil že večkrat govoril o tem, da sprejme Weiss kot družnika v svojo tvrdko — in to je pomenilo popolno srečo, samo če bi bilo še kaj otrok.

"Pozor!" je dejala dekla Jeanu, "stopnice se strme."

Zares se je zadeval v temi, ki se je bila zgostila; takrat pa so se naglo odprla vrata in osvetlila

stopnice s pramenom luči. Zaslišal se je rahel glas, ki je dejal:

"To je on."

"Gospa Weissova", je zaklicala dekla, "vojak je tu, ki želi govoriti z vami."

Oglasil se je lahen smeh zadovoljnosti, in tisti rahli glas je odgovoril:

"Ze prav, že prav; saj vem je."

In nato, ko je korporal v zadregi in zasopel obstal na pragu:

"Vstopite, gospod Jean... Maurice je že dve uri tu, in vsi vas tako silno nestrpno pričakujejo!"

In na to jo je zagledal v blede luči sobe. Čudovita je bila njena

podobnost z Mauricem, tista nenavadna podobnost dvojčkov, ki se zdi kakor dvojnost obraza.

Vendar pa je bila manjša in še tenkejša, še šibkejša videti, s svojimi malce velikimi usti, finimi potezami in čudolepimi plavimi lasmi, podobnimi zrelemu ovsu. Posebno pa so jo razlikovale od brata njene mirne in vrle sive oči, v katerih je vnovič živela vsa ju-naška duša starega očeta, junaka Velike armade. Govorila je malo hodila nešumno s tako spretno živostjo in s tako veselo krotkostjo, da so jo drugi občutili kakor božanje v zraku, po katerem se je gibala.

(Dalje prihodnjice)

Spodaj podpisani sem bil že dalj časa bolan na želodcu in se splošno nisem počutil dobro. Toda

Dr. Alb. Ivnik

doktor kiropraktike

6408 St. Clair Ave.

me je popolnoma ozdravil s svojo metodo zdravljenja in zato ga na tem mestu prav toplo priporočam vsem rojakom in rojakinjam in vsem, ki čitajo te vrstice.

MARTIN RAČEČIČ

1308 E. 55. Str.



ZA BOŽIČNO DARILO

ni lepšega, kakor bančna knjižica, na katere je naloženega nekaj denarja pri nas na ime otroka, žena, sorodnika, ali prijatelja.

Najvarnejši nasvet je: — Naloži svoje prihranke, četudi so majhni pri nas ter uživaj korist, ki ti jo daje 5% obresti, ki se pripisejo h glavnici dvakrat na leto. Vse podrobnosti pri

SLOVENSKEM STAVBINSKEM & POSOJILNEM DRUŠTVU

6313 St. Clair Avenue



Tiskovna Družba

THE

American-Jugoslav Ptg. & Pub.
Company.

6418 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO.



Tiskarna

Tiskovine

Dnevnik

Tudi Vi

Je edino slovensko unijsko podjetje, katerega lastuje zavedno delavstvo.

Napravljene v naši tiskarni, so lične in cene jako primerne.

Družba izdaja dnevnik Enakopravnost. List prinaša najnovejše novice in druge koristne razprave v prid delavstva. Če se niste naročnik lista, naročite se nanj.

Lahko postanete delničar podjetja. Za podrobnosti se obrnite na direktorij ali pa v uradu družbe.



THE AMERICAN-JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.

TEL. PRINCETON 551

6418 ST. CLAIR AVENUE.

